

عنوان مقاله:

جلوه ((حب عذری)) در منظومه لیلی و مجnoon نظامی

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندها:

رضا مصطفوی سبزواری

الهام روستایی راد

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، کوششی است در راستای شناخت ماهیت تاریخی حب عذری و بازتاب آن در منظومه غنایی لیلی و مجnoon. عشق عفیفانه به عنوان حد اعلای عشق انسانی، چه در ادبیات عرفانی و چه در ادبیات غنایی از جایگاه ارجمندی برخوردار است. این نوع از عشق، با وجود مصادیق اندک تاریخی- ادبی، همچنان در عرصه عرفان جلوه گری می‌کند و گاه بهانه ای می‌شود برای وصول به دریای معرفت حقیقی. این عشق، سرآغازی است برای شیوه جدیدی از دلیستگی که موجب تزکیه روح عاشق و به تبع آن، تاثیر پذیری متون صوفیه از متون عاشقانه می‌شود.

کلمات کلیدی:

Ozri Love, Ozri Poem, Love, Mysticism, Leili and Majnoon

عشق، عرفان، لیلی و مجnoon

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724894>

